

Ende med denne lempelige Afvikling, ikke Grund til atter at forhøje Forsørgelserne, da tilmed Prisniveauet er gaaet stærkt ned i de forløbne Aar. En Imødekommen af Foreningens Forslag vilde medføre en Merudgift paa ca. 408,000 Kr.

Det i Lovens § 46 omhandlede særlige Tillæg til Enker og Børn, som før 1. Juli 1924 havde oppebaaret et i de tidligere Regler hjemlet særligt Tillæg paa Grund af Ægtefællens højere Erhvervsindtægt, foreslaar Foreningen ogsaa tillagt Enker og Børn efter Invalider, der først efter 1. Juli 1924 er afgaaet ved Døden som Følge af deres Krigslidelse, naar Betingelserne for Tillæggets Ydelse iøvrigt foreligger. Bestemmelsen er imidlertid alene tænkt som en Overgangsbestemmelse, jfr. herved Bemærkningerne i vedkommende Folketingsudvalgs Betænkning af 25. Marts 1924 i Rigsdagstidenden 1923—24, Tillæg B. Sp. 2382—83, og der skønnes ikke at være Anledning til nu at indføre det i Bestemmelsen indeholdte Princip i Almindelighed i den heromhandlede Lov, hvor Enkeforsørgelsen netop hviler paa de i §§ 23 og 24 indeholdte faste Sæts, der ikke tager Hensyn til den afdøde Ægtefælles Erhvervsindtægt. Forslaget vilde formentlig medføre en ret betydelig Forøgelse af de aarlige Udgifter, uden at disse dog blot skønsmæssigt kan opgøres.

Af Tilføjelser uden Tilknytning til de nuværende Lovbestemmelser har Foreningen foreslaaet følgende:

1. Indførelse af Lovbestemmelser, der giver faste Regler for forlods Beskæftigelse af Krigsinvalid. Dette Spørgsmaal er optaget til Overvejelse af det særlige Udvalg angaaende Vanføreforsorg m. v. og maa formentlig løses i Forbindelse med dette Udvalgs Overvejelser over Beskæftigelsesproblemet. Udvalgets Arbejde er endnu ikke afsluttet.

2. Der bør gives Hjemmel for, at Efterladte efter Invalider, hvis Invaliditet er fastsat til 40 pCt. eller derover, altid skal have Efterladteforsørgelse, selvom Invalidens Død ikke skyldes den under Militærtjeneste paadragne Lidelse. En saadan Regel vil imidlertid stride imod de Synspunkter, der iøvrigt er lagt til Grund for Loven, ligesom imod de gældende Principer i Ulykkesforsikringslovgivningen og den almindelige militære Invalidforsørgelseslovgivning. Dens Indførelse i heromhandlede Lov vil derhos betyde en ganske betydelig Udgiftsforøgelse.

3. Forsørgelsen bør ikke medregnes som Indtægt ved Optagelse som ubemidlet Medlem i en statsanerkendt Sygekasse. En saadan Bestemmelse hører naturlig hjemme i Sygekasseloven, men der er efter Ministeriets Formening ikke Grund til at søge en saadan Bestemmelse gennemført, da Forsørgelsen jo erstatter hel eller delvis manglende Erhvervssevne.

4. Krigsinvalid, hvis Erhvervsindskrænkning er sat til 40 pCt. eller derover, bør fra 50 Aars Alderen have en Forsørgelse, der svarer til Aldersrenten for 65-aarige. En saadan Bestemmelse, der saavidt vides ikke findes i andre Landes Invalidforsørgelseslovgivning, og som vilde medføre en ganske betydelig Udgiftsforøgelse, synes at savne reel Begrundelse.

5. Krigsinvalid, som efter Ophold i Udlandet vender tilbage til Danmark efter det 40. Aar, bør have Adgang til Optagelse i en statsanerkendt Sygekasse. Dette Forslag hører, ligesom det foran under 3 omhandlede, hjemme i Sygekasseloven, der iøvrigt i sin § 29, Stk. 1, Pkt. 2, indeholder en Bestemmelse, hvorved der, naar særlige Forhold gør sig gældende, er Adgang til at optage Personer, der har overskredet den fastsatte Aldersgrænse, i Sygekasserne. Der ses ikke Grund til at give Krigsinvalid, der gennem Loven af 1924 modtager den nødvendige Hjælp til Afværgelse af Krigsinvaliditetens Følger, en Særstilling i denne Henseende.

6. Der bør skabes Lovhjemmel for, at der til Efterladte efter Krigsdeltagere, der dør af en Lidelse, som kun staar »i midlertidig Sammenhæng« med Krigstjenesten, skal ydes Krigsefterladteforsørgelse. Dette Forslag tager formentlig Sigte paa i Almindelighed at godkende den indirekte Aarsagsforbindelse som Grundlag for Efterladteforsørgelse — Foreningen anfører som Eksempler de Tilfælde, hvor Dødsarsagen er Hjerneblødning, Hjernesvulst, Indskrumpning af visse Organer o. lign. — men en saadan Regel, som Foreningen anfører som gældende i andre Lande, maa man anse for at føre ud over Lovens Rammer.

Foruden fra »Foreningen for Krigsbeskadigede og Faldnes Efterladte«, der ved Loven af 1924 har faaet tillagt Indstillingsret til Besættelsen af en Medlemsplads henholdsvis i Invalidenævnet og Invalideraadet og derigennem er anerkendt